Wilhelmina v. Feilitzen t. Sdr Papper

1858; 1860-tal odat.

ock Elin har ondt af sin hosta
så vi äro som vanligt ynkliga. —
Vännen tar väl dig också lilla Ida
doch! hvad är kroppens lidanden emot
själens har man kändt hvad det vill
säga när själen försmäktar då kunde
man aldrig klaga för hufvudvärk men
när både kropp och själ försmäkta
då är "Du" min dl. den först uppväckte
det oförgängliga kornet ~~i själen~~ således
när det är som värst, är det som
bäst, med Gud är allting godt, men
vilja vi blott ett ögonblick frigöra oss från
honom blir allting kolsvart, således
hafva vi åtminstone i öfvertygelse kommit
till denna Menniskans högsta fullkom=
=lighet, att behöfva Gud. hade vi också
kommit derhän att behöfva intet utom
honom. — Tack ännu en gång för du
skrifver ibland stanna inte opp med den
handteringen jag tror du blir bättre. —
Alla helsa genom Wilhelmina

Min lilla älskade Ida!!

Du håller af oss ännu, och vill också
ibland höra af oss; du skrifver också
ibland till oss och visar att du inte
glömt oss, tack! för det! bed också för
oss, för mig skulle jag säga, och! jag tänker
så mycket på mig sjelf: som du hör
så har jag totalt förlorat förmågan att skriftligen
meddela mig, eller rättare sagdt jag har egent=
=ligen aldrig haft någon sådan, men jag
håller af dig min kära vän, kanske derför
att du håller af mig; allt hvad jag gör
så gör jag det med förkärlek; egoismens
rot växer djupt in i hjertat, hvilka medel
skola användas för att upprycka den
bönen och "ordet" svarar du; och! ja på
sednare tider har min bön varit mycket svag
efter svåra anfäktningar och bekymmer

kommit men genom Guds synnerliga nåd
i ett innerligare förhållande till Gud, men och
har tätt att åter komma ur detta förhållande
in i sin dåsighet och kärlekslöshet igen och
förlora det eviga hoppet, eller åtminstone
fördunkla det, genom nya fåfängliga tankar
som likasom en hjelp om natten vilja stjäla
sig in i hjertat och förmörka den lilla gnis=
ta af evig glädje som der vill besätta
sig — ach! ja lilla Ida vore vi kommen
ja! ven vi bara stilla; Gud hjelpe
oss dertill. — Lisen Sedman är för när=
=varande hos oss på en åtta dagar; det
är en förtjusande flicka; hon är lik dig
i många afseenden och det var mig mycket
hon är också så lik Claes som jag
tror, det finns en majlighet till sjelfförsakelse
en medfödd tanke på att göra andra glädje hos
dessa Sedmanska naturerna som gör
dem så älskvärda, hon är också mycket

utvecklad och ärlig trots en sommar=
=morgon, således hoppas jag allt
af henne och håller af henne.
Hon är dessutom musikalisk och
i allmänhet snabb i uppfattning och
gör som jag hoppas; oss mycket nytta
hon är förlefvande med en som det förefaller
mig nästan fullkomligt outvecklad men
men hon förstår sin ställning och genom
Guds nåd kommer hon att hjelpa honom
fram på vägen; jag talar om detta
ty om jag minns rätt så tror jag du
intresserade dig för Sedmanska.
Må ni bra derhemma; hur mår Tante L.
och Angelika din älskade syster; Gud
gifve vi hade er här oss ibland; Ni
ären ju våra verkliga vänner. sådana
hittar man inte på gatorna Gud välsig=
=na er får en sådan kärlek den bättre
Minns inte på tron. — Jag har alltid
bra mycket handarbete om dagarna

Älskade Vän!

Det är i afton Lördagsafton, en sådan klar och skön sommarafton, när Guds verk[illegible] lefver och andas i hvarenda lilla grässtrå och hela naturen reder sig till Sabbath; Elin skall i morgon konfirmeras och hon är i [illegible] ute med barnen för att kläda kyrkan, hennes glädje är just ej stojande, men hon ser dock glad och nöjd ut. Hon har ofta önskat ha mycket att der skulle komma [illegible] och [illegible] om hennes Glädjefest och jag har ibland gjort upp i min fantasi att det möjligtvis skulle göras en surpris och komma se der [illegible]. Nu har min styrka d. v. s. min [illegible] [illegible] som jag i [illegible] kände mig [illegible] [illegible] mig och [illegible] [illegible] mig, jag har sedan fria [illegible] i sin nåd [illegible] gjöt öfver mig.

Demoiselle Ida [illegible]
Stockholm.
Afgifves [illegible] General Consul [illegible] gård

sin glädje ofta som i afton, då kan jag skrifteligen tala några ord med min kära vänner, som annars är mig alldeles omöj=
=ligt, derför är jag numera så tyst tyckas under stunden då trasslar sig alltmer för en, det har i synnerhet varit beskönt att jag ej under denna tid kunnas mera skrif=
=va till Angelika för hvars skull jag några dagar har lidit mycket; var ärade man kanne så om du kan, han har fått en svår stöt i käxan af sitt andeliga lif ack! tillåt oss be för honom att han ta hafe en svår tid, djevulen började på att få magt med oss, vi började på att bli hatare och ovänliga mot hvarandra, egoistiska, han och en gick med sitt bekymmer vi hade nästan glömt vår kära broder Kristus, men han glömde inte sina får, nej! han hade tid, hvarandra bön! läs tillsammans mitt dette och tala om mig jag endast kan genom kärlek till Christus allderena
mig så allkära ni och bröder, således endast genom det gemensamma umgänget med mig, kunnen i öppet umgänge med hvarandra, vi lydde genast den kära rösten och nu ha vi hvarje morgon bön uti i fria luften i Stenbron i Gröna=
=hagen och är i någon annan vä[illegible] dag God välsignade redan första gången efter vårt förslag och vi äro nu åter ense och vänligare mot hvarandra än någonsin. —
Kommen du till oss i [illegible] om du kan så kom du vara alltid en jag ha stor glädje. —
Vi voro härom dagen hos en Christen flicka som har två i sacken dit är genska eget att vara tillsammans med Hallrar, det är alltmer så enkelt, Christus och synden är ena sidan Kristi lärjungar och å andra deras synd för öfrigt villie de ingenting ha att skaffa med denna verlden. God natt min snälla vän jag är fattig på ord, mycket fattig!
Wilhelmina.

Älskade Min Son

Vi ska icke glömma Allsmäktige
Mor utan gå i äkta på som=
ma väg, såsom bör vi göra
ganska ofta i våra böner men
jag är ganska försumlig och slö=
hig i detta som i alla andra
afseenden Herren hjelpe oss alla
och göre oss så till sinnes som
han sjelf bör, Herren gifve oss
kraft att hata verlden och
[illegible] lifva i Jesus

Ulla Pehrson

Christus endast må bo i vårt
hjerta och Att Alting Annat
utom honom må vara för oss
af intet värde beg dig inte
om kan Herre Att jag inte
af hjertat vill hvad jag beder
dig om utan gif mig det ändå
för din älskade sons skull
Vi bekänna inte honom Jesum
Vi gå här och säga dag
ut och dag in inte är det
Någon innerlig syskonkärlek
oss emellan och inte är det
Någon uppriktig syndabekännelse
Man syndar och ingen ågar
ingen utan den svage
och ingen gör den andra

en bägge utan det är en
något usel Christendom
och ändå är Christus vårt
hufvud Han hvars blotta namn
borde gje oss vingar och vi
skunde ja ha det så lyksalige
om vi bara hade honom för
ögonen och inte sysselsätte oss
så myckel med att behaga
hvarandra....
Adolph Londen är en Christen
Stackare med äfven som jag
hoppas, men en lika den usling
som är förstas, ingen uppstår
me och säga Christus är mitt
lif och min hälsa Usla Chris-
=tenhet-landing

Wilhelmina!

Hej hans Sehlgren tog en [illegible] Att de [illegible] frimodighet [illegible] i den

Mamsell
Ida Peyron
Stockholm

Älskade Min vän!

Tack för ditt bref! Låtom oss se på Christus och icke på oss sjelfva och inbilning oss, om vi bara ett ögonblick se nedes så vill den gamla Menniskan i oss fortvifla och komma oss att tro att Alltihop är bara skagmten och enbilening, vi har ju ändå samma lusten Gud och det har ju alls icke blifvit bättre med oss, men låtom oss då Christe lilla ufppås och prisa och Lofva

Herren som vill, när inte vi vilja
och som är så många tusen gånger
nådigare än vi äro syndiga, låtom
oss då gå till vår älskade, kära
David och han skall hjelpa oss och
vi skola få hvar dag mer och mer
finna att Christus är vår [illegible?]

Låtom oss prisa Herren dag och natt
från den ena "morgonväckten" till den
andra

Wilhelmina

sjelf "det är fullkomnat" det
nödvändigaste för oss är att kun-
na fatta denna Christus den
personifierade kärleken så att
vi älska denna åtminstone [illegible]
oss, huru älska den "fulle-
komlig[a] kärlek är [illegible] väldi-
gt" Ida, min kära Ida,
du får inte vara vred på
kära broder Christus. [illegible]
den sista frågan. kan jag
[illegible] inte svara mer, om Herren
är nådig en annan gång be-
skrifva — Vi behöfva
mycket tålamod, Ida och
en förtröstan beständig för-
tröstan på vår Herre [illegible].

Wilhelmina(?)

Tacka [illegible] för hennes [illegible]
[illegible] af hennes [illegible]
[illegible] att ej [illegible] för-
ga

Kära – min lilla syster Ida –
Att du kommer det trängt tillsam-
mans med menniskor som ej föra den
vilja till menniskor det förvånar mig
icke, [illegible] glädja det mig, det måste
vara; ja men vi sträfva efter att
fatta Gud och [illegible] om honom, ja
[illegible] för oss detta ändring
som [illegible] aldrig för oss kan-
[illegible] för den kan vara tillfredsställande
i [illegible] ögonblick det skulle för oss
vara det, då skulle det [illegible]
i om, [illegible] själ, vi
måste vara [illegible] efter det för-
gängliga [illegible] själ för ingen annan
än Gud egen; det är [illegible]
[illegible] att verlden ej den [illegible] vi
[illegible] gifvit bort [illegible] åt verlden
dock verlden ej den [illegible] fu-
llkomlig(?) då skulle den inte vara
[illegible], vi skulle [illegible]
[illegible] verlden [illegible]

nu måste vi vända oss till
det evigt väsende och detta väsende
är Gud i alla denna verld
som en gång har ägt vara
själ skall bli oss trång
när vi få se på oss
evigt bestämda är en följe
som hvarje Christen måste er-
fara och hvad man glädja
sig åt i Tron men som de
talar om den ståndighet man bekym-
rade sjelf jag har inte i detta
samma tala af egen erfarenhet
emedan jag [illegible] är so
[illegible] och [illegible] i alla
[illegible] med sin
egen själs [illegible] att man
inte mycket klaga för honom
der jag tro inte att en
menniska [illegible]
[illegible] kan tillegna

sig ordets tröst liksom det
fordras [illegible] mycket [illegible]
för att bli en Christen så är
denna dygd en den nödvändigaste
för att g tro med det samma
man tror att slag från [illegible] be-
hofva; [illegible] lofvom oss hedja
Herren den trofaste Guden [illegible]
af sitt Gudomliga [illegible] vi
behöfva det för att kunna
straffa. Tro som de
talar så mycket om straff det
der har Christus [illegible] oss [illegible]
de [illegible] inte [illegible] för fruk-
tan dygd då straffa inte för
att [illegible] något [illegible]
[illegible] hvad [illegible] dig den mycken
[illegible] till [illegible] de inte att
Christus da har på Golgatha
[illegible] blod [illegible]
[illegible] hvad inte [illegible] göra något

med en enda ljusglimt — Nugevaln, men då
komma vi hur det står till med oss Det
står inte i vår magt att ~~med~~ låta en
enda solstråle skina in i hennes lilla kam=
=mar och för ett ögonblick göra allting ljust
och klart; ska vi skrifva ett bref eller hvad
vi ska göra så kommer vårt Naturliga lätt=
=sinne och blandar sig ibland känslofullheten
vi ~~mer~~ kan inte göra mer än vilja
vi kan inte det en gang af oss sjelfva, dock
bör vi icke bekymra oss äfven denna vår
svaghet utom hvarken glädja oss ty denna
blir Guds barmhertighet så mycket större! —
Om Söndag skall jag gå till Herrans Nattvard
Men här Herra Jesus han sjelf kallar mig
och jag går på hans ord Själen kommer snart
och jag vill göra "portarna höga och dörrarna
breda så att Ärones Konung må komma
till dörrin" och om jag kunde älska honom
något och när jag nu får hans egen kalla
och skall inte låta Tusenska mig hvarken af
mitt onda hjerta eller af menniskors tal
endast af honom

Min kära Van!

Jag har inte på så länge besvarat ditt bref
emedan jag väntat på Urban som varit på
Sunneby efter begrafningen; och för att ta
veta på något om vår fromma vän
som nu är så olycklig det är för oss menni=
=skor kan synas verkligen ligger till alls nu
jorden; om han är salig är endast Guds hem=
=lighet, dock hoppas och tror jag det med viss=
=het; han hade skrifvit en Dagbok som
han lofvat Urban att läsa, men som han
förut bedt Lora bränna Upse alla hans
papper så fick Urban icke det. Det af hans kores=
=pondenala med en Christen, Maja Mölnersan
som höll mycket af honom och några dagar
efter hans död skref ett bref till Sunneby
i följande ordalag "vad kalla vill alltid lefva
sig nu någon som vi hålle af gå bort
förr i stället borde vi glädja oss nu någon
är i Himmelen!" — Han kände honom

säkert bättre än vi, dock den ena menniskan
känner inte mycket den andra endast Gud
känner oss och vi ha i sanning skäl att
tacka honom att endast han ser vi behöfva
dömma vi kortsynta menniskor vi se endast
hvad som synes och icke hvad som icke synes
och hvad vi genom vår genom Guds nåd
för hvar dag mer lära Agon uppfostra
gif oss endast och att bekymmer derföre
låtom oss inte vilja intränga i Guds hemligheter
Han är nådig derom kunna vi vara fullt öfver=
=tygade endast han vet hvem vi mena det
lofvadt vara Herran!! — Skulle han dömma oss
efter måttet af vår tro hvem skulle vi då
kunna bestå nej han vore vi än ingen
trolighet, Almänstone inte jag men jag skulle
vilja tro, och jag vet att Herren ocksa
verkar viljan sålunda kan han ocksa gifva mig
tron om han vill ; våra kunde ha mycket
plaga oss vid detta som med alla andra tila

=fallen man får ocksa verkliga komma sin sorg=
=hete när man skulle vilja trösta och för lyn
konstfullhet + inte kan säga att ende innerliga om
en stackars bekymrad yngre som i sin tro förlorat
en del af sin ungdomsfriskhet när man sjelf
lefvat på friskhet och känner hur ondt det
gör när det gör sådant (kommer du ihåg min sorg
öfver Björn som sen han några dagar varit bun=
=den för evigt förlorade sin ungdomsfriskhet) jag
viste ej då att det måste gå sådan och
att alla de der nya kläderna som man får
=ocka ätte loppa ihop det gamla kläder
med Måste synas, ut det må gör aldrig så
ont men en menniska som Gud agt med sin
Mäktiga hand som på en gång fått en galen
mer och förlorat en frisk bror, som är sitter
der i ett sjukrum ensam och måste dölja sin
smärta så att den inåt ville slita alla
styckar den måste vi menniskor som inte förlyna
detta ock bättre behandla med den störste öm=
=het som vi kunde gå hundra mil för att

Linköping den 15 December

Dyrt älskade barn!

Du har i sanning förebrått mig men jag vågar
inte säga skenbara beskyllningar, ty både jag
älskat dig verkligt, eller rättare sagt älskade
jag ej verkligen i sanning då hade jag
älskat bort mig sjelf; d.v.s. min sjelfvisk-
het, hvilken är jag kanske gjort en bekymmer
men så sjuk har jag varit i hopade bekymmer
tystnad, detta som Kierkegaard talar om som
är svarare än att dö, att skiljas från sin
egen ande, har mäst fägn i min sjel
lidan vi sist skriftelegen samtalade med
hvarandra; och dessutom har en plågsam
hjertakomma hvartentales gjort mig oförmögen att

Hemma har vi en liten Söndags-skola
som ifall Gud vill gifva mig helsa som
skall intressera mig mycket, det är uppfos-
trande att tala med de små barnen om
Jesus och hans ömma kärlek som kommer
Mathilda Angelique väntar bref ty jag orkade
inte med skrifva till henne, men nästa gång
skall jag göra det. — Ack kära
i bedja för mig, att jag må återfå min
helsa; jag lider mycket af ~~detta~~ denna hjertandis
plåga; men kärare framför allt, att jag
må helt gifva mig åt Jesus ~~detta~~ ~~ate~~
lefva sjelfviskt, är att inte lefva!
Gud välsigne och bevare eder!
vännen Wilhelmina

glömma mig sjelf i uppfyllandet af dess
små plichter mot dem hvars medmenniskor
som oss, eller åtminstone borde vara. Se
dyrkar för en menniska som lefver på nåd
Amalia som är den varmaste menniska jag
set. skref en gång till mig (som den tiden
fullt hela tiden gjort, sedan att jag läs
med de ord, besvarat henne) hon frågade
mig hvarför Ordet var så dunkelt
jag tror att det borde mindre på den mycket
de begripit, bara vi barnsligt och ödmjukt
göra hvad vi förstått, vi skulle bli riktigt
första men är obrorsamhet och motsträfvighet
det gör ofta Ordet dunkelt för oss,
och på vår spekulation. Naturen är som
att få barnslig, Gud gifve jag uppfyllda
blir mindre och trodde lite mer, i stadan
stund hjelper det oss icke om vi begripa
hela bibeln och icke hade kärleken.
Jag sitter nu på en kammare i staden

Linköping, der jag varit en tid för att
försöka om det är Guds vilja att jag
ännu en gång skall bli frisk, jag gör
för närvarande igenom en gymnastikkurs
som fordrar mycken försigtighet så jag
måste sitta beständigt instängd på
min kammare. Bertha Charlotte min lilla
snälla sjuksköterska är alltid med, men
som Herman (det var ha) har ett bestämdt
dygt behof af sällskap så ligger jag
nästan beständigt ensam med mina tankar
jag har nu nyss slutat Kapitlet Verkan
det är hårdt att ha kommit tron på
Christus kan gå för att mer och kraft
att hela försaka sig sjelf och få mätta
inte den naturliga feghet som jag åtmin
-stone känner hos mig kommer mig att
försaka denna Guds kraft, utan måste
just denna kraften [illegible] [illegible]
till beständigt [illegible] efter [illegible]

Lördags afton

Min kära vän!

Måtte Herren ge mig nåd att kunna besvara ditt bref så att du deraf kunde ha någon uppbyggelse och välsignelse. Han som använde en åsna för att uppenbara sin magt kan genom det eländigaste redskap göra stora under —

Du ber mig tala om mina egna erfarenheter jag har som du vet många och lidit mycket. Min ungdomsfriskhet har genom kropps och själs ejagon varit tunga bördor såtillvida hoppades jag ända hoppas att fram är varit att den eller den omständigheten skulle förändra och göra allting bättre att man måste födas på nytt och bli hel och hållen en ny menniska det hade jag ingen aning om derimot försökte jag oupphörligen att lappa det gamla klädet med en ny klut och dyrkade svärmande menniskor såsom den enda friskhet som fans den enda friska källan Christus hade jag då ingen aning om den Religion jag hade vargle mig och Hallins predikningar bidrogo betydligt att göra allting för mig till ett ärkligt Känslo-Gbalm med ett ord jag har hatat den ale—

jag utsträcker din öfverträdelse för mina skull och kommer dina synder intet ihåg — Jer: 33: 8 "Och skall rena dem af alla missgerningar der de med emot mig syndat hafva och skall förlåta dem alla missgerning der de med emot mig syndat och öfverträdt hafva" När Herren sagt mig detta huru skulle jag då misströsta på denna kära Herre Jesus Dock gör jag det ofta mycket ofta —

Dem är första teoretiska glädjen när Gud strider för en och man bara hvilar lugn i hans famn utan att sjelf egentligen deltaga i striden endast liggande trygg i hans kärlek. den är nu för mig förbi Djefvulen verlden och mitt eget ~~förr~~ ~~härta~~ börja anfäkta mig mitt naturliga melankoliska temperament bidrager att afvärja ~~—~~ ~~den~~ och gör mig misslynt och ofta nog Herran vända bort sitt ansigte från mig. Det är att hata sitt eget lif som man icke så mycket tänker på i början visar sig på ett allvarsamt vis man börjar på att fundera om man verkligen är pånyttfödd den der konsten att gå genom den tronga porten börjar visa sig på ett förskräckande vis, vissa tider är man ljum och liknöjd för hvarje dag upptäcker man en ny vrå i hjertat som man för Gud velat dölja full af orenlighet och hemliga synder

Låtom oss inte tröttna, [illegible]

[illegible] ha hopp en glädjen [illegible]

manne Christendommen från första stund jag började att reflektera, sålades har Herren åtminstone bevarat mig från den svåra villan att inbilla sig vara en Christen dock har jag naturligtvis mässt med de andre begagna Sakramentet och som jag inte kände den gräsliga synden gjorde jag det först det plågade mig de allmänna Verldsprinciperna ha ocksa bättre för mig misslyckande men jag har inte kunnat sätta upp några bättre ty jag kände icke Herrens lag en menniska på det visst [illegible] till Kronan och gör [illegible] med hanräkning räddningsmedlet nog är det som att med första uppväckelsen af det innebonande fördärfvet när man märker att de der så kallade svagheterna i sjelfva verket äro laster så skäms man för Christus man känner sin ovärdighet och har svårt att komma fram ja det fordras verkligen mod att gör första steget ja ett sådant öfvermenskligt mod att ingen menniska skulle våga det så om inte Herren som han gjorde med den "förlorade sonen" när han såg honom på långt afstånd kom emot honom och vorkunnade sig öfver honom; lofvad vare Herren ingenting kände vi första om inte Han sjelf

förklarat det för oss han har lärt oss och lär oss hvar dag hvem man ha någon bättre informator? Så länge gick jag der och slokade örorna jag skämdes liksom det att tala om Gud och till Honom min ovärdighet plågade mig gräsligt och mycket fruktade jag att skylla bedra Gud och hade inte den [illegible] Luther sagt mig "spring hän bums åstad och tag ett skutte öfver både värdighet och ovärdighet hade inte Gud genom Luther sagt mig det så hade jag kanske än gått der och dragit på bördan; men då förstod jag att man måste vara öfverkommen men för lof att bryja och tiga och klaga och vänta och då är det inte sagt att man får då Gud gifvit sin nåd så umbeligen kan vi jag med att man skall veta att det är de bättre nåd och att menniskan kan ingenting taga utan att det vara henne gifvet af himmelen att man inte för det barken [illegible] sig utan utan af nåd för inte Af nåden äro i frälste och det icke af eder Guds gåfva är det Eph. 2.8 sedan jag fått syndernas förlåtelse ifrån Herren i Esa. 44. 22. sagt mig Jag utplånar dina missgerningar såsom ett moln och dina synder såsom en dimba. 43. 25. Ja

Skrif snart till mig där jag gör mig [illegible]

Gud välsigne [illegible] Herren från mig om han kommer [illegible] och det [illegible]

nu frestelser påkommer ~~oss så~~ vi gingo friskt
åstad i Jesu namn och tänkt lif och
död är mig det samma blott jag eger dig
om inte vi vile behaga verlden då skulle
det gå mycket bättre Herren skulle taga
oss namna och nimma till sig och ~~sen~~
skulle vi ligga vid hans bröst ; Ach
huru kan vi äro asla stackars kräk som
ligga der och kränka vid hans fötter oss
vi bara afskydde oss sjelfva riktigt men vi
är liksom högmodige öfver vår usselhet i
stället för att vara det öfver var Herre
i sanning vi borde vara dugtigt högfär-
dige öfver att ha en sådan broder, ett
sådant barnfund, en sådan Öfversteprest
och ändå skämmes vi för honom det står
mycket illa till med oss - Låtom oss be
Gud att komma till riktigt uppriktig med
oss sjelfva och att han utransakar vårt hjerta
ty vi kunna det inte sjelfva. —
Kära ni älskade vän bli inte förskräckt
för denna vildsinthet som kännande rodju tej
i mitt bref men jag är mycket sjuk. —
Hvad nöjen angår så är det endast i dans
man de hindra vår tillväxt i nåden som de
kunna vara skadliga sålunda är det för att
underlåta var färd ~~som det ...~~ underdåtes

Gamla Christina, Asse är Allmanhet Bedolig(?) nöjen skul-
-ligt och jag är ingen domare i denna sak ; häromdagen var ...

en beständig trångshet när man är tillsammans
med menniskor som hata Evangelium och detta
om lidandet och frestelser som en menniska som
vill följa Christum efter måste hafva men
som [illegible] Arndt säger: "Det är dig ju lika om
Gud pålägger dig eller pund eller en centner, då
han sjelf vill bära det" Således mina kära
vänner, de Christnas lycka är icke | hvarken af
denna verlden eller i denna verlden Paulus säger
Om vi allenast i detta lifvet hafve hoppats till
Christum så äro vi uslast bland alla menniskor; men nu är Christus uppstånden ifrån de döda
och vorden förstlingen ibland dem som sofva
Efter döden är genom en menniska och genom en
menniska de dödas uppståndelse. Ty såsom uti
Adam uti Adam så skola och alla genom Christum
varda lefvande gjorda. Cor: Cap: 15. 19. 20. 21. 22.
detta är vårt hopp vår glädje här i verlden annars
är temligen ensamme ty få äro de som gå på
den smala vägen och ibland de heliga [illegible]
ingen sammanhållning det finns ingen [illegible]
het och få äro de som bekänna Christum för
menniskorna Christi Ord" den som bekänner mig
för menniskorna honom skall menniskones son
bekänna för Guds änglar "tycks i [illegible]
Således glömde i detta är alt detta [illegible]
med ketteri när vi skämmes för Christus [illegible]
[illegible] [illegible] och vill inte gå [illegible]